

ادامه از صفحه اول

سیاست خارجی ایران در ۲۰۲۰

پمپئو، وزیر خارجه آمریکا، تاکنون چند بار به این موضوع اشاره کرده و درباره دورنمای لغو تحریم‌های تسلیحاتی ایران هشدار داده است. می‌توان احتمال داد که آمریکا به این دلیل و هم به دلایل متعدد دیگر، از جمله جذب جامعه جهانی به فشارهای حداکثری آمریکا علیه ایران مشتاق است که اروپا با فعال‌کردن مکانیسم ماشه شکست قطعی برجام و اعاده قطعنامه‌های شورای امنیت علیه ایران را رقم بزند. در این زمینه، وزارت خارجه آمریکا تا آنجا پیش رفت که با انتشار یک بیانیه به اصطلاح حقوقی مدعی شد که باوجود خروج آمریکا از برجام، این کشور می‌تواند راساً روند بازگشت قطعنامه‌های ضدایرانی را در شورای امنیت فعال کند. صرف‌نظر از بی‌پایه بودن این ادعا به لحاظ حقوقی، مسئله این است که مواضع آمریکا به‌طورکلی و این ادعای حقوقی اخیر در واقع در حکم فشار به اروپا برای خروج از برجام است. تکمیل اجرای استانداردهای گروه ویژه اقدام مالی یا FATF موضوع دیگری است که تکلیف این نیز باید در ۲۰۲۰ روشن شود. این گروه ویژه قبلاً «تا قبل از فوریه» در این‌باره به ایران فرصت داده است. ایران پیش‌ازاین به بخش عمده‌ای از توصیه‌های گروه ویژه عمل کرده و فقط چند موضوع به‌ویژه الحاق ایران به دو معاهده CIFT و پالرمو باقی مانده است. نگارنده دراین‌باره قبلاً به تفصیل نوشته و از جمله خاطرنشان کرده که توصیه‌های گروه ویژه فقط معطوف به اعمال برخی استانداردهای جدید در قوانین داخلی کشورها و روزآمدکردن این قوانین است و هیچ ارتباطی به دوزدن تحریم‌های آمریکا با کمک به گروه‌های مقاومت و مانند آنها ندارد. متأسفانه مخالفان FATF از ورود در جزئیات و پرداختن مستدل و منطقی و حقوقی به موضوعات اجتناب می‌کنند و فقط به ذکر عناوینی کلی می‌پردازند. خودداری ایران از تکمیل روند مورد نظر گروه ویژه موجب اعمال تدابیر تقابلی علیه ایران خواهد شد و این امر مبادلات اقتصادی ایران با جهان خارج را که در ۹ ماه سال جاری خورشیدی نزدیک به ۶۴ میلیارد دلار بوده و عمدتاً از طریق طیفی از بانک‌ها انجام شده، بسیار دشوار خواهد کرد. رابطه ایران با کشورهای منطقه موضوع دیگری است که به‌تدریج وارد مراحل سرنوشت‌سازی شده است. اعتراضات در عراق و لبنان، مذاکرات حوثی‌های یمن با عربستان، روند امور در سوریه و لژوم ورود این کشور به مرحله بازسازی از جمله موضوعاتی است که پیش‌روی ایران قرار دارند. فشار رژیم اسرائیل از طریق حملات حوثی به نیروهای نزدیک به ایران در سوریه و عراق می‌تواند موجب تشدید مشکلات شده باشد. دولت ترامپ نیز اولویتی برای این مسائل قائل است و تاکنون تلاش داشته تا با اهرم‌های متعدد، منهای اهرم نظامی، اسباب تضعیف موقعیت ایران در کشورهای موردشاره را فراهم کند. سؤال مهم دیگر این است که آیا در سال جدید نیز حملات مشکوک به نفت‌کش‌ها در ژوئن گذشته و حملاتی از نوع حمله حوثی‌ها به اهدافی در عربستان در سپتامبر گذشته ادامه خواهند یافت یا خیر. همچنین باید دید که عربستان و امارات به پیشنهادهای ایران برای مذاکره در سال جدید پاسخ مثبتی خواهند داد یا خیر.سؤال مهم دیگری که در سال جدید پیش‌روی ناظران قرار خواهد داشت، این است که آیا امکان میانجیگری شم‌رخمی بین ایران و آمریکا وجود خواهد داشت. آیا تحولات در عراق و سوریه و اعتراضات هفته آخر آبان در ایران تأثیری بر محاسبات دو طرف داشته‌اند و آیا این تأثیر موجب تشویق دو طرف یا یکی از دو طرف به انعطاف خواهد بود؟ برخی بر آن‌اند که آمریکا ممکن است بر اثر این تحولات دچار اشتباه محاسبات شده و به سختگیری بیشتری متقابل شده باشد.و نهایتاً انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا در ۲۰۲۰ مهم‌ترین سؤال نه‌تنها برای ایران بلکه برای کل جامعه بین‌المللی خواهد بود. شکست ترامپ از آن جهت که شکست پوپولیسم دست‌راستی نیز خواهد بود، برای جامعه بین‌المللی بسیار مهم و نویدبخش خواهد بود. در مقابل، پیروزی دموکرات‌ها معلوم نیست که کاملاً ورق را به نفع ایران برگرداند. تحولاتی در دوره ترامپ شکل گرفته و گزاره‌هایی تثبیت شده که با رفتن او تماماً منتفی نخواهند شد. اگرچه اکثر کاندیداهای دموکرات گفته‌اند که در صورت پیروزی به برجام بازخواهند گشت اما باید دید یک رئیس‌جمهور دموکرات در عمل چه مسیری را در پیش خواهد گرفت.

آخرین فرصت بازسازی گفتنامی دولت‌روحانی

...خود را برای ترمیم جامعه آسیب‌دیده و بهترکردن زندگی مردم و مقابله با فقر و تبعیض فراینده نشان دهد. سومین گام هم انتخاب جلالانی است که هم

به این گفتنام باور داشته باشند، هم انزیزه، امکان و توان اجرایی‌شدن آن را داشته باشند (در گذشته دولت

حضور داشته باشند) و هم امکان جلب مشروعیت

مردمی داشته باشند. این حلامن می‌توانند بخشی

از مدیران میانی ناوور، محسور و بادانش همین دولت

(پسا جوانانی که به جرگه مدیران پیبوندند) باشند که

انفعال پیشه نکرده‌اند و در دام آلودگی‌های اقتصادی

و چرخش‌های سیاسی نیفتاده‌اند.نکته پایانی اینکه

رئیس‌جمهور روحانی در مراسم تنفیذ، مسئولیت

محوری خود را «حفظ امید و اعتماد مردم» اعلام کرد.

واقعیت این است که امروز آن امید و اعتماد در حال

آسپ دیدن است و وظیفه مهم دولت او این است که

این امید و اعتماد را بازسازی کند.

❖ **رئیس مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی**

روح‌اله نغفی؛ سال ۲۰۱۹ در صحنه دیپلماسی ایران

سال کم‌اتفاقی نبود. روابط و تعاملات ایران با بسیاری از کشورهای منطقه و جهان، فرازوفرودهای مهمی را از سر گذراند. چالش‌های مهمی پدیدار شدند و تقابلهایی جدی شکل گرفتند. آغاز روند گام‌به‌گام کاهش تعهدات ایران در برجام، چالش‌های مهمی در مسیر توافق هسته‌ای نمایان کرد. تلاش‌های طولانی‌مدت امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه برای میانجیگری بین ایران و آمریکا، در نهایت بدون هیچ نتیجه‌ای مسکوت ماند و پروژه مشابه آبه شینزو، نخست‌وزیر ژاپن، هم تا پایان ۲۰۱۹ دستاوردی نداشت. رابطه ایران و ایالات متحده نیز از تهدید و اتهام‌زنی تا تبادل زندانی و گفت‌وگوی نمایندگان در صحن علنی سازمان ملل را تجربه کرد؛ اما بخش مهمی از حوادث و وقایع دیپلماتیک در تقویم ۲۰۱۹ ایران، پرونده‌های بازی دارند که در سال ۲۰۲۰، همچنان پیش خواهند رفت. کارزار فشار حداکثری ایالات متحده، هم مهم‌ترین دستاورد دولت روحانی در عرصه دیپلماسی را در معرض حملات و فشارهای داخلی و خارجی قرار داده و هم کشور را از منافع اقتصادی که بنا بود با برجام راه برای‌شان باز شود، محروم کرده است. روند کاهش تعهدات، هنوز ادامه دارد. تلاش‌های منطقه‌ای، با محوریت دیدارهای یوسف بن‌علوی، وزیر خارجه عمان، اگرچه در سال ۲۰۱۹ به حل‌وفصل تنش‌ها بین ایران و عربستان منجر نشد؛ اما تا آخرین روزهای سال در جریان بود و احتمالاً در سال جدید میلادی نیز ادامه داشته باشد. عضویت ایران در اتحادیه اقتصادی اوراسیا، فضایی برای تعامل تجاری با کشورهای شمال باختر باز کرده است که هنوز طی نشده. اسرائیل تا هفته‌های پایانی ۲۰۱۹ در سوریه مشغول چالش با ایران بود و فرایند آستانه برای حل‌وفصل مسائل سوریه نیز هنوز در جریان است. ایران در هفته‌های گذشته گفت‌وگوهایی با ژاپن کلید زده که ممکن است در ماه‌های پیش‌رو دنباله‌دار شوند. گفت‌وگوی طریف با نماینده انصارالله یمن در مسقط نیز خبر از پیگیری تلاش‌هایی برای پایان جنگ یمن می‌دهند. تکلیف «ابتکار صلح هرمز» هم هنوز مشخص نیست؛ اگرچه طرح و گفت‌وگو بر سر این ابتکار خود نقطه عطفی در صحنه دیپلماسی کرد جهانی است.

۳۶۶ روز سال ۲۰۲۰، همانند سال‌های پیش از آن، احتمالاً غافلگیری‌ها و پیچ‌وتاب‌های منحصربه‌فرد خود را داشته باشند و نمی‌توان مدعی پیش‌بینی این شد که در پایان ۲۰۲۰، ایران در عرصه‌های مختلف دیپلماسی دقیقاً با چه حوادثی روبه‌روست؛ اما پرونده‌های بازمانده ۲۰۱۹ و تقابلهای حل‌نشده، در ۲۰۲۰ مسیر خود را ادامه خواهند داد و با مرور آنها، شاید بتوان به چشم‌اندازی کلی از سال میلادی پیش‌رو رسید.

گام‌به‌گام تا پایان برجام؟

روند کاهش گام‌به‌گام تعهدات ایران به برجام در سال ۲۰۲۰ تمام می‌شود یا به خط پایان می‌رسد؟ این شاید مهم‌ترین سؤالی است که در صحنه دیپلماسی ایران باید منتظر پاسخش باشیم. در سالی که به آخرین روزهایش رسیده‌ایم، درست بعد از گذشت یک سال از خروج ایالات متحده از برجام، ایران اعلام کرد بر مبنای مفاد برجام و با این هدف که دیگر امضاکنندگان این توافق، به طور مشخص اروپایی‌ها به صرافت عمل به تعهدات‌شان بیفتند، در روزی گام‌به‌گام عمل به تعهداتش را متوقف خواهد کرد. همان‌گونه که آنها به تعهدات‌شان وفادار نمانده‌اند. حالا ایران به دومین سالگرد خروج ترامپ از برجام نزدیک است و تا اینجا، این روند منجر به این نشده که اروپایی‌ها کاری از پیش ببرند.

ایین روند تا اینجا در هر گام از یک اعلام موضع سیاسی بیشتر و بیشتر به یک اقدام معنادار در عرصه هسته‌ای تبدیل شد و منظر همین شیب در مواضع و اظهارات مقامات اروپایی قابل تشخیص است. زمانی که گام‌های اول و دوم برداشته می‌شد، مکرون هنوز با جدیت در حال تعامل با ایران و تلاش برای یافتن راه‌حلی برای عبور اروپا از بن‌بست واشنگتن بود. اکنون و در روزهای پس از گام پنجم، هم اثری از آن تلاش‌های البته بی‌نتیجه نیست، هم لحن و موضعگیری مقامات فرانسه و دیگر مقامات اروپایی تندتر شده است؛ تاجایی‌که رزمه‌های استفاده از سازوکار ماشه در رسانه‌ها مطرح شده‌اند.

موضعگیری‌های رسمی، استفاده اروپایی‌ها از این سازوکار را قوت‌دور و دیر می‌خوانند و تحلیل‌های حقوقی، ادعای غریب آمریکایی‌ها برای استفاده از توافقی را که از آن خارج شده‌اند، رد می‌کند؛ اما شاید معنادارتر از بحث درباره امکان اجرایی‌شدن این سازوکار، ذات مطرح‌شدن این بحث باشد. مطرح‌شدن نام سازوکار ماشه در میانه بحث بر سر برجام، نشان می‌دهد در میان اروپایی‌ها نیز مسیری‌های تسلیحاتی ایران فروپاشی برجام زیر نظر گرفته شده‌اند. در صحبت‌های مقامات تهران نیز، نشانه‌های بررسی جدی سناریوها را می‌توان دید. سیدعباس عراقچی، معاون وزیر خارجه ایران، در چند نوبت، کنایه‌هایی زده که حاکی است ایران فروپاشی برجام را نه یک فاجعه بعید، بلکه یک احتمال قابل بررسی می‌داند. استدلال‌های مقامات ایران، همان قدر که تلخ است، رکه‌هایی از حقیقت هم دارد؛ اگر به هیچ‌کدام از منافع‌ی که قرار بود از این توافق برداشت کنیم، نمی‌رسیم، اگر تعهدات هیچ‌کس عملی نمی‌شود و اگر یک کشور به‌تنهایی می‌تواند این میزان بازی را به خواست خودش و برخلاف قوانین بین‌المللی و حتی قوانین خودش پیش ببرد، این توافق به چه کار ما می‌آید؟

دیپلماسی

ایران در جهان ۲۰۲۰

سال تعیین تکلیف

رزمه‌های پایان برجام چند هفته‌ای است که به گفت‌وگو تبدیل شده‌اند. سؤال اصلی تا امروز این بود که آیا این توافق شکست می‌خورد یا نه؛ اما حالا این سؤال هم به فهرست اضافه شده است که اگر قرار به فروپاشی توافق باشد، آیا این ایران خواهد بود که در ادامه گام‌هایش، خروج از برجام را اعلام خواهد کرد یا اروپایی‌ها بعد از یکی از این گام‌ها فرمان را دو به سمت خروج می‌چرخند. درحالی‌حال ایران اعلام کرده که ممکن است در دکترین هسته‌ای خود تغییری ایجاد کند که به نوبه خود می‌تواند برای جهان نگران‌کننده باشد.

از طرف دیگر هر دو طرف یا به عبارت دیگر همه طرف‌های باقی‌مانده در برجام، ترجیح می‌دهند این توافق، حتی در همین وضعیت ضعیفش، برپا بماند. یکی از انگیزه‌های اصلی ایران برای تمایل به ماندن توافق شاید اتفاقی باشد که در نیمه دوم ۲۰۲۰ خواهد افتاد؛ اتفاقی که باعث می‌شود برخی تحلیل‌گران مطمئن باشند ایران پیشگام خروج از توافق نخواهد شد.

مشتری آزاد بازار تسلیحات

زمان امضای برجام، چند شمارش معکوس در این توافق تعبیه شد که یکی از آنها همین سال ۲۰۲۰ می‌رسد. این شمارش معکوس را حتی مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا، با عدد و رقم‌هایش زیر نظر دارد و درباره آن توییت نیز کرد و با هشدار از هم‌پیمانان آمریکا خواست، نگذارند روز پایان این شمارش معکوس برسد. قطع‌نامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل، مصوب روزهایی که فرمان دنیا به سمت دیگری چرخید، در روندی «گام‌به‌گام، محدودیت‌هایی تعیین‌شده را برای ایران حذف می‌کند و در اولین نمونه آنها، اکتبر ۲۰۲۰، مهر سال آینده، یعنی پنج سال بعد، تحریم‌های تسلیحاتی ایران که بخشی از واقعیت روزمره دنیا شده بودند، لغو خواهند شد و ایران می‌تواند به‌طور رسمی و بدون دردسر و محدودیت‌های خاصی سلاح بخرد.

لغو تحریم‌های تسلیحاتی سازمان ملل، تفاوت مهمی با تحریم‌های پیش‌تر لغو‌شده خواهد داشت؛ ایالات متحده نخواهد توانست یک طرفه پلیس صحنه باشد و خود با تحریم‌های ثانویه، عملاً دوباره آن تحریم‌ها را برقرار کند. علت این موضوع، فروشندهگان صنعت تسلیحات است. ابزار آمریکا برای محدودکردن خریدوفروش با ایران، بازار باز گشک است؛ ایالات متحده در تحریم‌های ثانویه که برخی حقوق‌دان‌ها آن‌ها را برخلاف حقوق بین‌الملل می‌خوانند، تهدید می‌کند که هرکس با ایران تجارت کند، از تجارت با آمریکا محروم خواهد شد. مسئله اینجاست که برای تولیدکنندگان سلاح در کشورهایی که ایران مشتری احتمالی آنها خواهد بود، اساساً بازار آمریکا موضوعیتی ندارد که بخواهند نگران از‌دست‌دادن آن باشند. آمریکا خود فروشنده سلاح است.

علاوه بر این، مانع دیگر بر سر راه عبور از تحریم‌های آمریکایی، خصوصی‌بودن اکثریت بازبازگران بالقوه است. اروپایی‌ها کم برای راه‌افتادن خطوط اعتباری و تجاری با ایران تلاش نکردند؛ اما واقعیت این بود که شرکت‌های خصوصی حاضر به ریسک درگیری با آمریکا نشدند. تبعات و پس‌زمینه‌های این «نشدن»، در جای خود باید بررسی شود؛ اما مسئله اینجاست که صنعت تسلیحات در فروشنده‌های احتمالی سلاح به ایران، کاملاً در اختیار دولت‌ها و ارتش‌هاست. به عبارتی، اگر حکومتی معامله با ایران را بخواهد، کم دیگری در زنجیره تصمیم‌گیری نیست که مانع آن شود و تحریم ثانویه وقتی پای ارتش یک کشور در میان باشد، موضوعیتی را که در مقابل شرکت‌های متلا نفتی دارد، نخواهد داشت.

مسئله مهم دیگر این است که این شمارش معکوس، خودکار است؛ از امروز تا مهر ۱۹۹، لازم نیست کسی کاری کند تا تحریم‌های تسلیحاتی ایران برداشته شوند؛ امضاها انجام شده و حکم‌ها صادر شده‌اند. فقط کافی است تا آن روز، توافق از بین نرود و قطع‌نامه دیگری، ۲۲۳۱ را خنثی نکند.

آمریکای ترامپ با آمریکای باستارمپ

سال ۲۰۲۰ در آمریکا سال انتخابات است. البته به عبارت دقیق‌تر، سال انتخابات ریاست‌جمهوری است؛ چون سیستم انتخاباتی آمریکا تقریباً سالی را بدون انتخابات نمی‌گذراند.

انتخاباتی‌بودن ۲۰۲۰ از چند جنبه می‌تواند بر حال و آینده ایران تأثیر بگذارد؛ از طرفی، دولت ترامپ نسبتاً دولت کم‌دستاوردی بوده است و احتمالاً در ۲۰۲۰ به صرافت برگردن کارنامه بیفتد. یکی از گزینه‌ها، هرچند نه لزوماً بالاترین گزینه، حل‌وفصل داستان تنش‌ها با

رئیس‌جمهور ایران را به حداقل می‌رساند و انتخابات ۲۰۲۰ آمریکا نیز کمتر از یک سال پیش از انتخابات ۱۴۰۰ ریاست‌جمهوری ایران برگزار می‌شود. شاید با همه این بحث‌ها، وقتی رئیس‌جمهور سندرز یا وارن بر کرسی کاخ سفید می‌نشینند، دیگر چیزی از دولت برجام‌ساز برای شروع دوباره باقی نمانده باشد.

غرب غریب آسیا

مسلمانان منطقه احتمالاً در کنار مسیحیان که همین روزها میلاد حضرت عیسی مسیح را جشن می‌گیرند، دست به دعا برمی‌دارند که چالش‌های مکرر این منطقه در همین سال ۲۰۲۰ لااقل رو به کاهش بریند. شاید امیدوارکننده‌ترین عرصه دیپلماسی ایران در آغاز ۲۰۲۰ نیز همین عرصه باشد، با نشانه‌های مثبتی که در اواخر ۲۰۱۹ حاکی از حرکت به سمت پایان منازعات بودند.

از سویی به نظر می‌رسد عربستان سعودی در منازعه غیرمستقیمش با ایران که با تحریر و وجه بین‌المللی این کشور، پیچیده‌تر هم شد، بن‌بست را پذیرفته است یا به عبارت دقیق‌تر، محمد بن‌سلمان، ولیعهد جوان و جاه‌طلب، بعد از گردوخاک‌های اولیه که همه در آن به ناکامی رسیدند، کم‌کم مشغول بازگشت به جاده‌های هموارتی است. سفر اخیر طریف به عمان نشانه‌هایی از حرکت به سمت حل مسئله یمن در خود داشت و اگر این برداشت درست باشد، قطعاً به معنای بازتشدن راه حل‌وفصل تنش‌ها بین تهران و ریاض خواهد بود. حل‌وفصلی که کم‌وبیش، همه رهبران منطقه خواهان آن هستند؛ از یوسف بن‌علوی وزیر خارجه عمان و عمران خان، نخست‌وزیر پاکستان که با دیدارها و تماس‌های بین دو پایتخت قدرتمند، به دنبال نقش‌آفرینی در این میانه‌اند تا قطر، کویت، امارات متحده عربی و سایرین که تمایل کم‌وبیش خود را به پایان این تقابل فرسایشی ابراز کرده‌اند. این آخری که خود در میانه جنگ یمن و داستان‌های نفت‌کش‌ها، عربستان سعودی و متحدان منطقه‌ای را تنها گذاشت، با ایران صحبت کرد و کنار کشید.

فرایند آستانه با نقش‌آفرینی اصلی ایران، روسیه و ترکیه نیز به نظر به آستانه موفقیت می‌رسد و سال ۲۰۲۰ می‌تواند سالی باشد که سوریه را از فهرست «معضلات» منطقه خارج می‌کند.

در این میان، علامت سؤال مهم منطقه عراق است. اعتراضات این کشور که منجر به کناره‌رفتن مقامات ارشد دولت شده‌اند، همچنان ادامه دارد و پیش‌بینی دقیق و مطمئنی از سرانجام احتمالی عراق و وضعیت بعدی وجود ندارد. از طرفی، مشخص نیست دولت بعدی که بتواند از پس این آزارهای برپایید، با چه رویکردی به منطقه بر کرسی خواهد نشست؛ اما گزینه خرناتاکتر این است که این دولت بعدی، تا اطلاع ثانوی از راه نرسد. ادامه وضعیت فعلی و بی‌دولتی عراق، به‌خودی‌خود به معنای پتانسیل ناامنی در مرزهای ایران و نیز در همسایه‌ای است که ایران برای ثبات آن سرمایه‌گذاری و هزینه‌های بسیار داشته است؛ اما اگر این وضعیت بی‌ثباتی و فقدان حاکمیت در عراق طولانی شود، ممکن است در این گوشه دنیا یک بار دیگر سناریوی تکراری سرب‌آوردن یک گروه تروریستی از میان خلا قدرت را شاهد باشیم. شاید پسماند‌های داعش دوباره سر بلند کنند و شاید محصول بعدی زمین‌تخش‌خیز خاورمیانه در ۲۰۲۰ به بازار معرفی شود.

رابطه ایران با روسیه، کم‌وبیش مثل رابطه‌اش با چین، احتمالاً به همین شکل در ۲۰۲۰ به حرکت خود ادامه خواهد داد. برخی تردیدها درباره احتمال فاصله‌گرفتن روسیه از ایران نیز احتمالاً با رزمایش مشترکی که این روزها بین ایران، روسیه و چین در جریان است، رفع شده باشد، مگر اینکه بنا باشد خروج روسیه از فردو، معنایی سیاسی پیدا کند. با این حال به نظر می‌رسد نوع تعامل ایران با شرقی‌ها و به‌خصوص روسیه، از معدود «ثابت‌های» پیش‌بینی‌پذیر ۲۰۲۰ باشد. دنیا در ۲۰۲۰ آماده تکان‌خوردن است.

کوتاه از دیپلماسی

کاردار کویت به وزارت امور خارجه احضار شد

● به دنبال ملاقات نماینده یکی از گروهک‌های تروریستی و تجزیه‌طلب با برخی از مقامات کویتی و برگزاری نشست ضدایرانی در کویت، عصر دیروز کاردار سفارت کویت در تهران به وزارت امور خارجه احضار و مراتب اعتراض شدید جمهوری اسلامی ایران به وی ابلاغ شد. به گزارش وب‌سایت وزارت امور خارجه ایران، در این جلسه، دستیار وزیر و مدیرکل خلیج فارس وزارت امور خارجه با اشاره به ضرورت احترام متقابل در روابط‌فی‌مابین، اقدامات صورت‌گرفته در کویت را محکوم و اظهار کرد؛ این‌گونه اقدامات، دخالت آشکار در امور داخلی جمهوری اسلامی ایران و نقض اصل حسن همجواری و اظهارات دوستانه مقامات کویتی بوده و در تضاد با اصل احترام به تمامیت ارضی و حاکمیت سرزمینی ایران است.

طریف به نیویورک می‌رود

● **ایلنا:** محمدجواد ظریف ۱۹ دی برای شرکت در نشست سازمان ملل عازم نیویورک می‌شود. به گزارش ایلنا، وزیر امور خارجه نهم ژانویه (۱۹ دی) به نیویورک سفر می‌کند. حضور در نشست شورای امنیت سازمان ملل با موضوع چندجانبه‌گرایی به دعوت ویتنام، رئیس دوره‌ای شورای امنیت از جمله برنامه‌های محمدجواد ظریف خواهد بود.

اورزولافن درلاین:

حفظ برجام هر روز سخت‌تر می‌شود

● **ایلنا:** به گزارش پایگاه اینترنتی روزنامه لاریوبلیکا، «اورزولافن درلاین»، رئیس کمیسیون اروپا، گفت حفظ برجام سخت‌تر و سخت‌تر می‌شود. فن درلاین گفت: «حفظ این توافق مدام سخت‌تر و سخت‌تر می‌شود. ایران نیز باید به این توافق متعهد باشد و عدم انجام این کار به خطرهای می‌افزاید».

واکنش مقام نظامی آمریکا به رزمایش مشترک ایران، روسیه و چین

● **ایستا:** وزیر موقت نیروی دریایی آمریکا در واکنش به آغاز رزمایش دریایی مشترک ایران، روسیه و چین، درباره «اقداماتی که با شروع این رزمایش و مثنای از آن در آینده انجام خواهد شد» هشدار داد. به گزارش روتترز، توماس مودلی، وزیر موقت نیروی دریایی آمریکا، در واکنش به رزمایش دریایی مشترک ایران، چین و روسیه مدعی شد: به نظر من آنها به انجام‌دادن اقداماتی تحریک‌آمیز در آنجا [تنگه هرمز]، ادامه خواهند داد و فکر می‌کنم که از هر فرصتی برای این کار استفاده خواهند کرد.مودلی در اظهاراتی مداخله‌جویانه مطرح کرد: از نظر من، هیچ چیزی در آنجا به‌جز تغییر حکومت [باعث نخواهد شد]؛ اما در مقامات این کشور تغییر کند و اقداماتی را که تاکنون انجام می‌داده‌اند، متوقف کنند.این مقام نیروی دریایی آمریکا همچنین بیان کرد که واکنش آمریکا به اقدامات ایران ممکن است از تمرکز پنتاگون بر اولویت‌هایی مانند مقابله با چین بکاهد.

برگزاری مجمع گفت‌وگوی تهران با محوریت «طرح صلح هرمز»

● **ایلنا:** مجمع گفت‌وگوی تهران، بیست‌وسومین کنفرانس بین‌المللی خلیج فارس در تاریخ ۱۶ تا ۱۷ دی‌ماه سال جاری از سوی مرکز مطالعات سیاسی و بین‌المللی وزارت امور خارجه برگزار می‌شود. دستور کار اصلی مجمع گفت‌وگوی تهران، بررسی آخرین وضعیت تحولات منطقه خلیج فارس، ارزیابی طرح‌های همکاری منطقه‌ای به‌ویژه طرح صلح هرمز و همچنین بحث و تبادل‌نظر درباره اصول و مؤلفه‌های اصلی برای تربیتات جدید منطقه‌ای است. بر اساس این گزارش احتمالاً یکی از سخنرانان افتتاحیه این اجلاس محمدجواد ظریف، وزیر امورخارجه کشورمان خواهد بود.

آگهی انتخابات بازرس انجمن صنفی کارگری کارگردانان سینمای مستند استان تهران

به استناد تبصره یک ماده ۱۳۱ قانون کار و آیین‌نامه مصوب آبان‌ماه ۱۳۸۹ هیئت محترم وزیران و با توجه به صورتجلسه مورخ ۹۸/۰۹/۱۲ مجمع عمومی عادی و سایر مدارک ارسالی

از سوی انجمن صنفی یاد شده ، اسامی بازرسان صنفی که از تاریخ مذکور به مدت یک سال

انتخاب شده اند به شرح ذیل می باشد:

بازرس اصلی

بازرس علی البدل

۱- خانم پریسا عشقی

۲- آقای امیر هادی ملک اسماعیلی